

120 Ingar eldri veitna í sýslunni á hverju ári nægilega snemma, til þess að leggja þær 10. júlí fyrir fundinn.

Framlag til héraðsrafmagnsveitu getur sýslunefndin bundið við ákveðið mannvirki.

Afrit af rafveitusjóðsreikningi og áætlun um tekjur og gjöld skal oddviti sýslunefndar senda raforkumálastjóra að afstöðnum sýslufundi.

7. gr.

Úr rafveitusjóði má ekki greiða styrk til annarrar héraðsrafmagnsveitu í sýslunni en héraðsrafmagnsveitu ríkisins, nema veitan hafi reglugerð, staðfesta af ráðherra, er heimili henni að njóta styrks úr rafveitusjóði sýslunnar, og rafmagnsnotendur hennar greiði sjóðnum heimtaugargjald samkvæmt 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar.

8. gr.

Ef einstakir bændur í sýslunni eða fleiri saman reisa vatnsaflsrafstöðvar til heimilisnota utan þess svæðis, sem héraðsrafmagnsveitum er ætlað að ná til í náninni framtíð, má veita þeim lán úr rafveitusjóði allt að $\frac{2}{3}$ kostnaðar með 2% vöxtum til 15 ára, enda séu stöðvarnar vel gerðar að dómi raforkumálastjóra.

Umsóknir um lán úr sjóðnum sendist oddvita sýslunefndar, en sýslunefnd ákveður lánveitingar.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Rangárvallasýslu hefur samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 10. júlí 1947.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

121

11. júlí

SAMÞYKKTIR

fyrir sparisjóð Hellissands og nágrennis, Hellissandi.

I. Stofnun, nafn, ábyrgð og stjórn sjóðsins.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Sparisjóður Hellissands og nágrennis, og skal heimili hans of varnarþing vera í kaupúninu Hellissandi í Snæfellsnessýslu.

2. gr.

Ábyrgðarmenn sjóðsins skulu aldrei vera færri en 15 og þeir skulu allir vera búsettir í Neshreppi. Skal stjórn sjóðsins vera skylt að gera það, sem í hennar valdi stendur, til að sjá um að ábyrgðarmenn verði aldrei færri. Sérhver ábyrgðarmaður ábyrgist með allt að tvö hundruð og fimmtíu krónum, að sjóðurinn standi í skilum. Ábyrgð getur eigi fallið niður, nema fyrir andlát, burtflutning úr lögsagnarumdæminu, missi fjárforræðis, gjaldþrot, nauðasamninga, eða ef maður verður öreigi á annan hátt.

3. gr.

121

11. júlí

Stjórn sjóðsins skipa þrjú menn. Skulu tveir þeirra kjörnir á aðalfundi úr flokki ábyrgðarmanna, en sá þriðji af sýslunefnd Snæfellsness- og Hnappadals-sýslu á sama tíma, og gildir kosning þeirra allra til eins árs. Hlutfallskosningu skal við hafa, ef þess er óskað. Stjórnarnefndarmenn má endurkjósa, en hafi þeir setið í stjórninni í fjögur ár samfleytt, er þeim ekki skylt að taka við kosningu fyrr en að fjórum árum liðnum. Stjórnin kýs formann úr sínum flokki. Deyi stjórnarnefndarmaður, kjörinn af ábyrgðarmönnum, flytji burt úr héraðinu eða falli ábyrgð hans niður á annan lögmætan hátt, skal þegar í stað kalla saman fund ábyrgðarmanna og kjósa þeir annan í hans stað fyrir það, sem eftir er af kjörtímabilinu. Deyi stjórnarnefndarmaður, kjörinn af sýslunefnd, eða verði á annan lögmætan hátt óhæfur til að gegna stjórnarstörfum, skal tafarlaust beiðast þess, að sýslunefnd kjósi annan í hans stað. Ekki má stjórnin reka eigin lánastarfsemi eða aðra atvinnu, er komið geti í bága við hagsmuni sjóðsins.

Stjórn sparissjóðsins ræður starfsmenn hans og hefur umsjón með öllum framkvæmdum sjóðsins.

Birta skal í blaði því, er flytur stjórnarvaldaauglýsingar, hverjir séu stjórnendur sjóðsins og starfsmenn og hverjir geti undirritað kvittanir og aðrar yfirlýsingar, svo að skuldbindandi sé fyrir sjóðinn gagnvart viðskiptamönnum hans.

Stjórnendur sjóðsins bera einn fyrir alla og allir fyrir einn ábyrgð á því, að ekkert af fé sjóðsins fari forgörðum fyrir hirðuleysi. Tapist eitthvað af fé sjóðsins fyrir handvömm eða óráðvendni sparissjóðsstjórnar, eða einhverra starfsmanna sjóðsins, endurskoðunarmanna eða annarra, er við hann eru riðnir, skal hlutaðeigendum skylt að bæta skaðann, ef krafizt er, og sæti þeir auk þess hegningu, eins og lög standa til um sýslunarmenn hins opinbera.

4. gr.

Stjórnendur sjóðsins og starfsmenn mega ekki sjálfir taka lán úr sjóðnum. Eigi mega þeir heldur ábyrgjast lán úr honum fyrir aðra.

5. gr.

Tilkynna skal stjórnarráðinu tafarlaust, hverjir kosnir eru í stjórn sjóðsins.

6. gr.

Við sparissjóðinn skulu vera a. m. k. tveir starfsmenn, féhirðir og bókarí. Það skal jafnan vera aðalreglan, að eigi má greiða neina upphæð úr sjóðnum né í hann, nema tveir af starfsmönnum hans eða stjórnendum séu viðstaddir og riti þeir upphæðina tafarlaust í bækur sjóðsins, hvor um sig. Þó má féhirðir veita móttöku greiðslum í sjóðinn án þess að annar starfsmaður sé viðstaddur, en þá skal hann tafarlaust rita greiðsluna inn í bækur sjóðsins. Sömmuleiðis getur féhirðir greitt fé úr sjóðnum gegn ávisun formanns, þó aðrir starfsmenn séu ekki viðstaddir.

Heimilt er að stjórnin hafi störf þessi með höndum.

Aðalfundur ákveður þóknun til starfsmanna fyrir eitt ár í senn, að fengnum tillögum stjórnarinnar.

Starfsmenn sjóðsins skulu ráðnir til eigi skemmri tíma en eins árs í senn og er stjórninni heimilt að segja þeim upp starfinu eða víkja þeim frá fyrirvaralaust, ef henni virðast nægar sakir til þess.

Skal formaður þá kalla saman fund ábyrgðarmanna þegar í stað og leggur sá fundur fullnaðarúrskurð á málið.

121

11. júlí

Féhirðir skal setja tryggingu fyrir fé því, sem honum er trúað fyrir. Stjórnarráðið ákveður fjárhæð tryggingar að fengnum tillögum sparisjóðsstjórnar.

7. gr.

8. gr.

Sérhverja greiðslu í sjóðinn og úr honum skal tafarlaust skrá í dagsjóðbókina og aðrar þær bækur, sem greiðslan á heima í. Greiðslu afborgana og vaxta af lánum skal jafnan rita á hlutaðeigandi skuldabréf. Afborgun af víxli skal einnig tafarlaust skrá á víxilinn.

9. gr.

Allar bækur sjóðsins skulu skýrt og greinilega færðar og allar fjárhæðir þannig ritaðar, að enginn vafi geti á því leikið, hver upphæðin er. Sé einhverri tölu breytt sakir skakkrar innfærslu, skal breytingin þannig gerð, að sjá megi hverju breytt hafi verið. Dagsetningar sé greinilega getið við hverja einstaka greiðslu.

10. gr.

Stjórnarfundir skulu haldnir svo oft, sem þurfa þykir, og ákveður stjórnin hvernig skuli haga daglegri starfrækslu sjóðsins.

11. gr.

Eigi síðar en í aprilmánuði ár hvert, skal aðalfundur haldinn og boðar formaður hann öllum ábyrgðarmönnum sex dögum fyrir fundinn.

Skulu þar lagðir fram reikningar sjóðsins fyrir næstliðið almanaksár, með athugasemdum endurskoðenda og svörum stjórnar og leggur fundurinn úrskurð á þá. Aukafundi boðar formaður á sama hátt, þegar honum þykir þörf á, eða minnst fimm ábyrgðarmenn æskja þess. Fundurinn er lögmatetur þegar minnst 8 af ábyrgðarmönnum mæta. Mæti eigi 8 af ábyrgðarmönnum, skal boða fund að nýju á sama hátt, og er hann þá lögmatetur hversu fáir sem mæta. Á fundinum ræður afl atkvæða. Þó má eigi gera breytingar á samþykktum sparisjóðsins nema $\frac{2}{3}$ hlutar fundarmanna á lögmatum fundi samþykki.

II. Um innlög í sjóðinn, inn- og útborgun, vexti og vaxtagreiðslur o. fl.

12. gr.

- a. Innlög eru tekin í gjaldgengum peningum og eigi minni en tíu krónur í senn.
- b. Það, sem lagt er inn í sjóðinn, færast inn í innstæðubók og fær hver innlagsmaður reikning.
- c. Sem skírteini fyrir innstæðu fær hver innlagsmaður viðskiptabók með sömu yfirskrift og einkennistölu og í innstæðubók stendur. Á bókina skal letrað, að samþykktir sjóðsins, gildandi lög og reglugerðir sparisjóðsins, séu til athugunar á skrifstofu sparisjóðsins og geti innstæðueigendur fengið þær þar, ef þeir óska. Eigandi greiðir andvirði sparisjóðsbókarinnar til sparisjóðsins, þegar hann leggur inn í hana í fyrsta sinn.
- d. Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, má neita viðtöku á fé í sjóðinn eða gera að skilyrði, að féð skuli standa óhreyft að minnsta kosti eitt ár, en þá skal meiri hluti stjórnarinnar vera á því máli.
- e. Sparisjóðurinn getur neitað einstökum viðskiptamönnum um að hafa hærri innstæðu en 10 þúsund krónur.
- f. Um eigur manns í sparisjóðnum verður eigi sagt öðrum en þeim, sem lögum samkvæmt geta krafist þess.

13. gr.

121

11. júlí

Upphæð innlánsvaxta ákveður sparisjóðsstjórnin á hverjum tíma í samræmi við ákvæði gildandi laga. Vextir af innstæðu skulu reiknaðir út að fullu og færðir í bækur sjóðsins við hver árslok. Í innstæðubókinni skulu vextir hvers innstæðueiganda þá lagðir við höfuðstól á reikning hans. Vextir reiknast eftir mánuðum þritugnættum og gjaldast vextir í eigi minni hlutum en heilum eyri.

Af upphæðum, sem nema fimm hundruðum króna og þar yfir, er sjóðnum eigi skylt að greiða vexti, þegar upphæðir þessar standa skemur en tvo mánuði í sjóðnum. Í fyrsta sinn sem viðskiptabók er sýnd eftir hver áramót, skulu vextirnir færðir í hana og skal þess þá nákvæmlega gætt, að upphæð innstæðufjár, að meðtöldum vöxtum í viðskiptabókinni, beri saman við það sem innstæðubókin telur. Finnist skekkja í vaxtareikningi, eftir að vextirnir hafa verið skráðir í innstæðubókina má eigi breyta hinni skráðu vaxtaupphæð, en leiðréttá skal skekkjuna þá er hún finnst.

14. gr.

Af fé, sem sparisjóðurinn ávaxtar með sparisjóðskjörum, verður greitt það, sem menn óska, án uppsagnarfrests, þegar stjórn sjóðsins sér það fært, en heimta má að upphæðum frá 100 krónum til 300 krónum sé með viku fyrirvara sagt upp og upphæðum þar yfir með tveggja mánaða fresti. Án tveggja mánaða frests er eigi skylt að borga meir en 500 krónur á mánuði hverjum úr sömu viðskiptabók.

15. gr.

Aldrei má greiða neina upphæð af sparisjóðsinnstæðufé, nema því aðeins að viðskiptabókin sé sýnd og skal þá upphæðin jafnframt skráð í hana. Skulu starfsmenn sjóðsins gæta þess nákvæmlega að þetta sé gert og skulu í því skyni í hvert sinn bera greiðslu þá, sem skráð var í viðskiptabókina, saman við fjárhæð þá, sem skráð er í bækur sjóðsins. Ef sparisjóðurinn tekur við innlögum með þeim kjörum, að hægt sé að hefja innstæðuna með tékka, án þess að viðskiptabókin sé sýnd, skal greinilega letrað á bókina að hún sýni eigi ávallt rétta innstæðu og sé því ekki veðhæf.

Það er ekki á ábyrgð sparisjóðsins, þótt handhafi viðskiptabókar hafi eigi haft löglega heimild frá eiganda hennar til að fá útborgað fé það, er viðskiptabókin hljóðar um, eða eitthvað af því.

Þegar innlögum er veitt móttaka, án þess að viðskiptabók sé sýnd, skal gefa sérstaka kvittun fyrir innlögum, og skal þess getið í kvittuninni, að hún gildi aðeins þangað til upphæðin verði rituð í viðskiptabók innstæðueiganda, en það skal gert næst þegar viðskiptabókin er sýnd í sparisjóðnum. Þess skal enn fremur getið á hlutaðeigandi reikningi í innstæðubók, um leið og greiðslan er skráð þar, að viðskiptabókin hafi ekki verið sýnt, en aðeins sérstök kvittun gefin. Við samanburð innstæðubókar og viðskiptabókar þegar hún er sýnd næst á eftir, skal það athugað, að innlögin séu skráð í viðskiptabókina, en kvittun sé ógild orðin.

16. gr.

Innstæðufé og vextir greiðast út úr sjóðnum í gjaldgengri mynt, bankaávisunum eða seðlum og tilfærast útborgun í reikning eiganda í innstæðubókinni. Greiðist innstæðan að fullu skal skila viðskiptabókinni aftur, án endurgjalds og glatist viðskiptabók verður farið með hana eftir þar um gildandi lögum.

17. gr.

Ef eigandi innstæðufjár eða erfingjar hans vitja eigi sjóðsins í fimmtán ár, til að taka við vöxtum eða segja upp höfuðstól, og eigi heldur innan sex mánaða

121 eftir áskorun í blaði því, er flytur stjórnarvaldaauglýsingar, er öll innstæðan, ásamt 11. júlí vöxtum orðin eign sparisjóðsins.

18. gr.

Innstæðufé getur sparisjóðurinn sagt lausu með þriggja mánaða fresti. Skal annaðhvort rita uppsógnina í sparisjóðsbókina eða gefa út auglýsingu um hana, er sé birt í blaði því í Reykjavík, sem stjórnarvaldaauglýsingar skulu birtar í. Eftir gjalddaga eru engir vextir greiddir af því, sem upp er sagt.

19. gr.

Ársarð allan af rekstri sparisjóðsins, að kostnaði og vöxtum frádregnum, skal leggja í varasjóð. Tjón, er sparisjóðurinn kann að verða fyrir og ársarður hrekkur eigi til að greiða, skal greiða úr varasjóði, en eigi má greiða þaðan annað, nema því aðeins að varasjóður nemi að minnsta kosti 10% af sparisjóðsinnstæðufénu samanlögðu. Þegar svo er komið hag varasjóðs, getur stjórnarráðið samþykkt, eftir tillögum sparisjóðsstjórnarinnar, að verja megi fé úr sjóðnum til nytsamlegra fyrirtækja í almenningsparfir í héraðinu.

20. gr.

Varasjóður sparisjóðsins skal vera í tryggum og auðseljanlegum verðbréfum eða inneign hjá Landsbankanum. Þó er eigi skylt að koma meira af varasjóði svo fyrir, en að nemi 5% af samanlögðu innstæðufé sjóðsins eins og það var í árslok næst á undan. Nú ber svo við, að stjórn sjóðsins neyðist til að grípa til fjár þessa, vegna ófyrirsjáanlegra útborgana, og er henni þá skylt, svo fljótt sem verða má, að koma því í samt lag aftur.

III. Um útlán.

21. gr.

Eignir sjóðsins skal ávaxta:

- a. Með því að kaupa rikisskuldabréf eða önnur skuldabréf, sem álita má jafngóð;
- b. með því að lána fé til einstakra manna gegn áreiðanlegu fasteignaveði í hæsta lagi $\frac{2}{3}$ af virðingarverði því, er lögskipaðir virðingarmenn meta eða gegn sjálfskuldarábyrgð einstakra manna eða félaga. Sjálfskuldarábyrgðarlán úr sjóðnum til einstakra manna má því aðeins veita til lengri tíma en eins árs, að þau séu afborgunarlán með árlegri afborgun, og sé láninu fullkomlega lokið innan tíu ára frá lánveitingunni;
- c. með því að kaupa víxla, sem sparisjóðsstjórnin álitur tryggja;
- d. á hvern annan hátt, er stjórn sjóðsins telur heppilegan.

22. gr.

Sparisjóðurinn áskilur sér forvexti af útlánnum. Vextir skulu ávallt greiddir eigi síðar en á gjalddaga, en bregðist það, greiði skuldunautur 1% árlega dráttarvexti um þann tíma, sem dregizt hefur að borga fram yfir gjalddaga.

23. gr.

Aldrei má veita lán úr sjóðnum nema meiri hluti sparisjóðsstjórnar sé því samþykkur og hafi ákveðið hámark lánsupphæðar.

Sparisjóðurinn skal, til þess það sé tryggt, að hann geti hvenær sem er fullnægt skyldum sínum um greiðslu á innlánsfé, eiga í sjóði, innstæðu í banka, sem ríkið ábyrgist, og í tryggum, auðseljanlegum verðbréfum, minnst $\frac{1}{10}$ af innlánsfénu. Sjóður og bankainnstæða mega þó aldrei vera minni en 7% af innlánsfénu.

Komi það fyrir, að stjórn sparisjóðsins neyðist til þess að grípa til þess fjár **121**
vegna fyrirsjáanlegra útborgana, er henni skylt, svo fljótt sem verða má, að koma **11. júlí**
því í samt lag eftir. Sé það ekki gert innan tveggja mánaða skal sparisjóðsstjórnin
tilkynna sparisjóðseftirlitinu það, sem í samráði við stjórnina ákveður, hvenær
skuli í síðasta lagi húið að leiðrétta það. Þegar verðbréf, sem sparisjóðurinn kaupir,
hljóða á nafn eða handhafa, skal tafarlaust láta nafnskrá bréfin sem eign spari-
sjóðsins. Verðbréfaeign sjóðsins má því aðeins skerða, að meiri hluti sparisjóðs-
stjórnar samþykki.

24. gr.

Án samþykkis allrar sparisjóðsstjórnarinnar má sparisjóðurinn ekki taka lán
til annars en þess, að fullnægja skuldbindingunum sínum gagnvart innstæðueigend-
um. Aldrei má sparisjóðurinn taka lán, nema meiri hluti sparisjóðsstjórnar hafi
ákveðið það.

Nú veðsetur sparisjóðurinn skuldabréf sín eða verðbréf, sem handveð til trygg-
ingar slika lánnum, og skal þess þá nákvæmlega gætt, að jafnan séu í vörzlum
sparisjóðsins fullgild skirteini frá lánveitanda fyrir geymslu veðsins. Skulu bækur
sjóðsins einnig ljóslega bera með sér, hvar bréfin eru geymd og hver þau séu.

25. gr.

Eigi má sparisjóðurinn gefa út handhafaávisun á sjálfan sig.

IV. Um reikninga sjóðsins.

26. gr.

Reikningsár sparisjóðsins skal vera almanaksárið og skal ársreikningur hans
ávallt vera saminn og lagður fram á skrifstofu sjóðsins fyrir lok marz mánaðar
ár hvert.

27. gr.

Ársreikningurinn skal þannig gerður, að af honum sjáist glögg:

1. Hversu mikið alls hefur verið greitt í sjóðinn og úr honum á árinu. Skal í því
efni saminn reikningur yfir allar innborganir í sjóðinn og útborganir úr hon-
um, og sé þar greint, hver sjóðforðinn hafi verið í ársbyrjun og við árslok;
2. hverjar tekur hann hafi haft á árinu og hver útgjöld hans hafi verið, einnig
skal tilfæra tap það, er hann kann að hafa beðið á árinu. Skal í þessu skyni
semja reikning yfir rekstur sjóðsins;
3. hverjar séu eignir sjóðsins í árslokin og hverjar skuldir eða skuldbindingar
hvíli á honum. Til þess að þetta sjáist glögg, skal semja nákvæman efnahags-
reikning fyrir sjóðinn, eins og hagur hans stóð í árslok.

28. gr.

Semja skal við hver árslok sundurliðaða skrá yfir inneign allra innstæðu-
eigenda að meðtöldum vöxtum. Skal tala innstæðueigenda (viðskiptabóka) ná-
kvæmlega sjást af skrá þessari. Einnig skal semja sundurliðaða skrá yfir öll þau
útlán, er sjóðurinn á útistandandi, bæði fasteignaveðslán, sjálfskuldarábyrgðarlán
og handveðslán. Skal semja sérstaka skrá yfir hvern flokk lánanna. Skrár þessar
skulu bera með sér, fyrir hvaða tímabil vextir eru greiddir af hverju einstöku láni,
svo að glögg sjáist, hversu mikið er greitt fyrirfram af vöxtum, og eins af hverj-
um lánnum vextir eru vangoldnir. Enn fremur skal semja sundurliðaða skrá yfir
víxla þá, er sparisjóðurinn kann að eiga í árslok og eigi eru innleystir. Gjaldþagi
víxlanna sé tilgreindur á skránni. Skal sjást á skránni hvernig víxilréttar hefur
verið gætt. Á öllum þessum skráum skal geta nafns hvers innstæðu eiganda eða lán-
takanda, svo og einkennistölu.

121 Loks skal semja sundurliðaða skrá yfir allar aðrar eignir sjóðsins, svo og 11. júlí yfir skuldir þær, er hann er í við aðra.

29. gr.

Skyllt er sparisjóðnum að hafa reikninga sína jafnan í því formi, er fyrirmyndir stjórnarráðsins sýna.

V. Um endurskoðun.

30. gr.

Til að rannsaka reikninga sjóðsins og bókfærslu alla skal velja tvo endurskoðunarmenn. Skulu þeir kosnir af sýslunefnd Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, með hlutfallskosningu til eins árs í senn. Endurkjósa má endurskoðunarmenn. Kjósa skal tvo menn til vara og ganga þeir í stað aðalmanna í forföllum þeirra.

31. gr.

Tilkynna skal sparisjóðseftirlitinu hverjir séu kosnir endurskoðunarmenn sparisjóðsins.

32. gr.

Skyllt er endurskoðunarmönnum að rannsaka sjóðforða og verðbréfaeign sparisjóðsins einu sinni á ári. Endurskoðendur eiga frjálsan aðgang að öllum bókom, verðbréfum og öðrum skjölum og verðmætum sjóðsins, hvenær sem þeim þykir henta, til eftirlits, hvort heldur eru báðir í einu eða hvor um sig.

33. gr.

Endurskoðendum er skyllt að hafa nákvæmt eftirlit með allri bókfærslu sparisjóðsins og gefa gætur að því, að þar sé allt í reglu og að gætt sé allra þeirra fyrir-mæla, er þar um gilda. Ber þeim gaungæfilega að rannsaka, að allar greiðslur í sjóðinn og úr honum séu rétt færðar í bókom sparisjóðsins. Skulu þeir benda á, ef eitthvað er athugasvert, svo að úr verði tafarlaust bætt.

34. gr.

Ársreikning sparisjóðsins skulu endurskoðendur rannsaka þegar eftir að hann er saminn og skulu þeir hafa lokið starfi sínu fyrir marzmánaðarlok. Rita þeir síðan á reikninginn vottorð sitt um, að endurskoðun reikningsins sé lokið. Reikningurinn með athugasemdum endurskoðenda skal síðan lagður fyrir aðalfund til úrskurðar.

35. gr.

Verði ágreiningur milli endurskoðenda um einhver þau atriði, er tilhögun á reikningsfærslu sparisjóðsins snertir, og þeir koma sér eigi saman, skulu endurskoðendur leggja málið fyrir sparisjóðseftirlitið til úrskurðar. Eins skal farið að, ef endurskoðendur komast að raun um, að rekstur sjóðsins sé ekki að öllu leyti lögmætur og í fullu samræmi við lög nr. 69 27. júní 1941, um sparisjóði, svo og reglugerð nr. 36 15. febr. 1942, og önnur gildandi fyrir-mæli, og stjórn sjóðsins bætir eigi tafarlaust úr því, sem ábótavant er.

36. gr.

Aðalfundur ákveður þóknun handa endurskoðendum fyrir starf þeirra.

Framanritaðar samþykktir staðfestast hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 11. júlí 1947.

Emil Jónsson.

Jón Guðmundsson.